

A prostitúció fő okát etikai, szociális és közgazdasági hátrányokban kell keresnünk. A hitélet lehanyaglása, az általános szegénység, a nő keresetképtelensége, a vagyonnak felhalmozódása, mindezekből eredő helyzetben találjuk meg a nyomorúságos erkölcsi viszonyaink romlását. [...]

Az 1912: XLIX. tc. szerint a szerződő kormányok oly központi hatóságot állítanak fel, melynek feladata központosítani minden értesítést, amely arra vonatkozik, hogy asszonyokat és leányokat külföldön való kéjelgés céljára megkerítsenek. Ez a központi hatóság a szerződő államok mindegyikében szervezett hasonló központi hatósággal közvetlenül levelez. A szerződő kormányok kötelezik magukat, hogy a kéjelgésre szánt asszonyok és leányok kísértői a pályaudvarokon és utazás közben kinyomoztassanak, és az oly személyek megérkezését, akik nyilvánvalóan ily üzelmek tetteseinek, bűntársainak vagy áldozatainak látszanak, a rendeltetési helyhatóságnál bejelentésük.

(Budapest, 1913. 5.)

Büntetőjog és erkölcsrendészet

Útmutató az erkölcsrendészetünk ellenőrzésére és biztosítására

[...]

A sajtó és az irodalom a társadalmi, politikai, gazdasági és főképpen az erkölcsi életben egyaránt hatalmasan érvényesülő tényezőként szerepel. Épít vagy rombol. Itt tehát annak a magasztos normának kell mindenkor érvényesülnie: „írj mindig jószándékkal igazat és vállald érte a teljes felelősséget.” A felelősség alól való kibúvás, illetőleg a felelőtleniséget kereső, vagyoni és erkölcsi egzisztenciát romboló orvtámadás: sem a világi, sem az egyházi törvények felfogásával nem egyeztethető össze. [...]

(Budapest, 1936. 39.)